

ÚLTIMA PEDRADA

JOSEP COSTA, UN CATALÀ DIFERENT

Costa planta al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya

Acostumats a Presidents que van reclamant suport pel món amb espadenyes, a líders que es defensen dels tribunals espanyols apel·lant a les seves creences catòliques, a polítics que demanen disculpes abans de parlar, acostumats en fi a la misèria personal dels que ens representen, fa goig, revifa i puja l'autoestima, un personatge com Josep Costa.

Costa, ex membre de la mesa del Parlament, és potser l'únic polític que ha preferit plantar cara i denunciar el desfalc democràtic espanyol que aconseguir un veredict benèvol que el permeti tornar a casa i oblidar el passat.

No va acceptar el primer judici que se li feia, va denunciar i aconseguir apartar del judici al President del tribunal i un altre dels seus membres, ha estat detingut pels Mossos a petició de la

jutgessa Alegret que no tenia feina i a qui també ha presentat denúncia, i ara, per segona vegada fa un discurs impecable en el segon judici que li munten i deixa novament plantat al Tribunal.

Costa és conscient de l'embolic en el que s'ha posat però també ho és de que aquests embolic és una burda estratègia del clavegueram de la justícia espanyola i prefereix denunciar-la que amagar-se. Estrany comportament en un polític

català, magnífic exemple pels altres polítics catalans, però al final, serà només una víctima ignorada fins i tot pels propis polítics catalans. La honestedat personal, la coherència, l'afany sincer de justícia no convenen a la nostra classe política.

Malauradament, Costa tampoc serà reconegut pel poble, el poble prefereix senyores que abracen als nens i als vellets i que s'autoproclamen víctimes de persecució. Això és un teatre senyors i el teatre sempre és mentida, com el cinema, com la política.

Per una vegada, la Última Pedrada, va contra els altres.